

Utorok 1. marca 2016

Text: Ef 5, 1 – 2 (3 – 7) 8 – 9

¹Napodobňujte teda Boha ako milované deti ²a žite v láske, ako aj Kristus miloval vás a seba samého vydal za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône. ³Smilstvo však a akúkoľvek nečistotu alebo lakomstvo ani len nespomínajte medzi sebou, ako sa patrí na svätých; ⁴ani mrzkosť, ani bláznivé reči a vtipkovanie - čo sa nepatrí; ale radšej dobrorečenie. ⁵Lebo vedzte a uvedomte si, že ani jeden smilník, ani nečistý alebo lakomec, ktorý je modloslužobníkom, nemá dedičstvo v kráľovstve Kristovom a Božom. ⁶Nikto nech vás nezvedie prázdnyimi rečami, lebo pre toto prichádza hnev Boží na neposlušných synov. ⁷Nebud'te teda ich spoluúčastníci. ⁸Veď ste boli kedysi tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi; ako deti svetla žite. ⁹Lebo ovocie svetla je vo všetkej dobrotivosti, spravodlivosti a pravde;

Piesne: ES č. 315, 229

Zamyslenie nad Božím slovom:

Raz som čítala príbeh o jednej žene, ktorá mala zvláštny sen. V tom sne sa k nej priblížil anjel a ona sa videla v troch osobách. Keď sa anjel priblížil k prvej osobe, hovoril s ňou veľmi láskavo a povzbudivo. Na tú druhú osobu bez slova položil svoju žehnajúcu ruku a pozrel na ňu pohľadom plným uznania. Okolo tretej osoby prešiel mlčky, bez toho, aby sa na ňu vôbec pozrel. Žena sa pýtala, čo to má znamenať. A anjel jej odpovedal: Vieš, všetky tri mám rovnako rád. No tá prvá osoba potrebuje neustále dôkazy mojej lásky, pretože bez toho by zlyhala. Tá druhá má hlbšiu vieru a silnejšiu lásku, a tak jej môžem dôverovať. A tú tretiu týmto spôsobom vychovávam k vyššej a svätejšej službe, ktorú mám pre ňu pripravenú.

Len v Ježišovi je pravý život, jediný skutočný, nevyčerpatelný počiatok a prameň života. Ani netušíme, aký ten život je. Poznáme ho tak málo, ako od narodenia hluchý človek pozná hudbu. Poznáme ho tak málo, ako od narodenia slepý človek pozná farby. V Ježišovi nám Boh ukázal, ako máme žiť, ako máme merať a hodnotiť udalosti, veci a ľudí okolo seba. Veď ak Pán nezostal ľahostajným, neďiva sa na nás zhora, potom ani my sa nemáme pozeráť na veci okolo seba nezúčastnene, ľahostajne. Ak Pánovi Ježišovi nič ľudské nie je cudzie, aj nás volá k činnej láske k bližným a solidárnosti so všetkými Božími stvoreniami. Ak sa Pán priznáva k poníženým, aj nás volá k vzájomnému odpúšťaniu a k pozdvihnutiu tých ľudí, ktorí v živote padli. Keď sa Pán pre nás obetoval na dreve križa, a tým nám daroval nový život, tak aj nám ukazuje, koľko nového života, lásky, pokoja prináša to, keď aj my sme ochotní obetovať sa v láske pre iných. Tak ukážme svojim životom, komu patríme! Žime ako deti svetla v láske! Nech sa ten náš život stane bohatším, užitočným. Pretože výsledkom toho, že patríme Ježišovi, je to, že Jeho dobrotivosť ma presvieti, Jeho spravodlivosť bude leskom okolo mňa a Jeho pravda bude osvecovať moju cestu. Nech sa to stane pri nás skutočnosťou i v tomto pôstnom čase. Amen.

Modlitba:

Bože, priznávame, že aj keď Ťa vyznávame ako milostivého a milujúceho Boha, neraz sme v našich každodenných situáciách málo vnímaví na Tvoju lásku a dobrotu, na potreby iných ľudí okolo nás. Odpusť nám, ak v našej ustaranosti a uponáhľanosti zabúdame na prikázanie lásky k svojim bližným. Pomôž nám, aby sme žili v pokoji, porozumení a láske, ktorá je našim najväčším a najdôležitejším dobrom a požehnaním v našom živote. Amen.

Mgr. Monika Černeková, námestná farárka v CZ ECAV Myjava (MYS)